

Fakultetsko vijeće Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu na svojoj otvorenoj izvanrednoj sjednici od 25. listopada 2010. godine, nakon uvida u tekstove nacrtu prijedloga Zakona o znanosti, Zakona o visokom obrazovanju i Zakona o sveučilištu te nakon provedene rasprave, zaključilo je da **sve nacрте prijedloga svih triju zakona treba u cijelosti, trajno i s indignacijom odbiti.**

Vijeće Filozofskoga fakulteta nadalje zaključuje:

1. Zakoni u bitnome krše sva temeljna načela sveučilišne, znanstveno-istraživačke i umjetničke autonomije.
 - a) Ustroj i djelovanje Nacionalnoga vijeća za visoko obrazovanje i znanost: nazočnost premijera, ministara i predstavnika Sabora u NVVOZ bila bi pohvalna kad oni ne bi bili članovi, a premijer čak i predsjednik toga vijeća. Uz činjenicu da sve članove vijeća imenuje Vlada, očito je da to znači potpuni nadzor izvršne i zakonodavne vlasti nad područjima visokoga obrazovanja i znanosti.
 - b) Sveučilišno vijeće: četiri člana koje imenuje Vlada RH i od kojih jedan mora biti predsjednik vijeća, te činjenica da se sve odluke donose dvotrećinskom većinom, omogućuje predstavnicima izvršne vlasti potpuni nadzor nad odlukama Sveučilišnoga vijeća.
 - c) Činjenica da to Sveučilišno vijeće bira rektora, a rektor predlaže senatu imenovanje i razrješenje čelnika sastavnice te da rektor dodjeljuje i sve dopusnice nastavnicima sveučilišta, ponovo znači potpunu centralizaciju vlasti na sveučilištu u rukama Vlade.
 - d) Prisilna preoblika sveučilišta po načelima takvoga Nacionalnoga vijeća pri kojoj bi senat, ako u roku od tri mjeseca ne donese odluku o preoblikovanju i donese organizacijski elaborat, izgubio pravo na odlučivanje te bi Vlada donijela uredbu o preoblikovanju sveučilišta temeljem organizacijskoga elaborata NVVOZ, okrunjuje takvu totalitarnu koncepciju.
2. Piramidalni ustroj radnih mjesta na znanstvenim ustanovama i visokim učilištima oduzima perspektivu zasluženoga napredovanja trima četvrtinama docenata, polovici izvanrednih profesora i svima sadašnjim redovitim profesorima u prvom izboru, a predstavlja odredbu kojom se najobrazovanija skupina znanstvenika i nastavnika gubitkom perspektive demotivira za znanstveni i nastavni rad i tjera iz sustava i iz zemlje. Ovakav način uvođenja kompetitivnosti djeluje kontraproduktivno.
3. Ukidanjem nacionalnih minimalnih uvjeta za izbore u znanstvena znanja i područnih znanstvenih vijeća i matičnih odbora, bez kojih Nacionalno vijeće ne može donositi utemeljene i obaviještene odluke, vodi u rušenje standarda u znanosti i visokoj naobrazbi te u kaotično stanje gdje se i u tekstu zakona miješaju pojmovi znanstvenih područja, polja i grana koje se i ne spominju. Osim toga, prenošenje izbora u znanstvena i nastavna zvanja na pojedine ustanove onemogućuje mobilnost nastavnika koje europski standardi zahtijevaju. Jednako se tako ukida i etičko tijelo na razini države.
4. Prepuštanje znatnoga dijela znanosti tržištu posebno će pogoditi temeljna znanstvena istraživanja, a među njima i društvene i humanističke znanosti kao temeljne infrastrukture za obrazovanje i razvoj društva.
5. Ovim zakonima nije uvedeno obećano potpuno javno financiranje sveučilišnih studija na javnim sveučilištima, nego se, naprotiv, uvode i školarine i upisnine kao uobičajeni način financiranja javnih sveučilišta, čemu je svrha smanjenje obveza države u financiranju javnoga obrazovanja kao dijela javnoga sektora.
6. Znanstveni rad na nacionalnim institutima i sveučilištima u potpunosti se podređuje odlukama izvršne vlasti koja ne može imati dovoljne kompetencije za donošenje odluka u svim znanstvenim područjima te se time ukida i autonomija znanstvenoga istraživanja. Nejasna je pak sudbina državnih instituta kojima se jednostavno ukida 40% financiranja bez obzira na to jesu li tržišno sposobni namaći sredstva za svoj znanstveni rad.

Zbog svih navedenih primjedaba Vijeće Filozofskoga fakulteta odbacuje u cijelosti nacрте prijedloga triju zakona.

1. Vijeće osuđuje oktroiranje predstavnika akademske zajednice u radnu skupinu koja je izradila nacрте prijedloga zakona protivne interesima akademske zajednice te smatra da ima mjesta za utvrđivanje etičke odgovornosti zbog netransparentnoga rada radne skupine.
2. Vijeće smatra da umjesto paketa predloženih zakona treba donijeti paket nužnih mjera kojima bi se promijenio način državnoga upravljanja područjem znanosti i visokog obrazovanja te da se treba utvrditi odgovornost ministarstva za stanje u hrvatskoj znanosti i visokom obrazovanju.
3. Vijeće smatra da treba ponovo uspostaviti Ministarstvo znanosti i visokoga obrazovanja u čiji djelokrug treba unijeti stvaranje razvojnih strategija.
4. Vlada i Sabor RH trebaju donijeti programske dokumente kojima će rehabilitirati društvenu ulogu i političku važnost znanosti i visokoga školstva.
5. Potrebno je interventnim sredstvima spasiti od propasti znanstvenu infrastrukturu (časopisi, knjige, znanstveni skupovi i znanstvena društva) te održati znanstveni i istraživački pogon (znanstveni projekti).